

kommune" i vejbestyrelsesloven for at skabe grundlag dels for *overgangsregler*, der indtil videre giver mulighed for kommunal bestyrelse af de hidtil købstadkommunalt bestyrede hovedlandeveje og landeveje, dels for *mere varigt* at åbne mulighed for, at „bykommunerne“ kan deltage i forvaltningen af hovedlandeveje og landeveje i de centrale dele af større byområder på lige fod med amtskommunerne.

Behovet for visse overgangsregler forstærkes af, at den i vejbestyrelsesloven af 1957 foreskrevne klassificering af landeveje i købstæder ikke er gennemført, men stort set står tilbage.

Begrebet „bykommune“ som betegnelse for kommuner, der får tillagt en særlig kompetence og dermed en særlig status, kendes ikke hverken i den nye lov om kommunernes styrelse, der træder i kraft den 1. april 1970, eller i lovgivningen i øvrigt. Det må allerede af den grund anses for overordentlig uheldigt at indføre begrebet i vejlovgivningen, ligesom indførelsen af en sådan særlig kommunekategori må anses for absolut uforenelig med kommunalreformens målsætning, der går ud på at skabe en ensartet kommunestruktur uafhængig af den hidtidige sondring mellem købstadkommuner og sognekommuner.

Ser man bort fra overgangsproblemer og fra de særlige problemer, der følger af, at landevejsklassificeringen i købstæder mangler, forekommer det endvidere vejpolitisk uheldigt, hvis man også efter kommunalreformens ikrafttræden lader vejenes bestyrelsesforhold m. v. være afhængig af den i relation til vejvæsenet tilfældige og formelle omstændighed, om der i en ny kommune indgår en tidligere købstad eller ej.

Kommunalreformen og den ensartede kommunestruktur giver mulighed for at samordne vejklassificering og vejbestyrelse, således at vejbestyrelsen ligesom klassificeringen bliver afhængig af vejenes trafikale betydning.

Efter ministerens lovforslag skal hovedlandeveje (bortset fra motorveje) og landeveje som altovervejende hovedregel bestyres af de kommende amtsråd. Amtsrådsforeningens ændringsforslag går ud på at gennemføre denne hovedregel konsekvent, således at alle hovedlandeveje (bortset fra motorveje) og landeveje efter en overgangsperi-

ode, der foreslås sat til 3 år, overgår til amtsrådenes bestyrelse.

I overgangsperioden bibeholdes den kommunale bestyrelse af de hidtil købstadkommunalt bestyrede veje, herunder hovedlandeveje og landeveje. De beføjelser vedrørende hovedlandeveje og landeveje, der ellers tilkommer amtsrådet, udøves i overgangstiden for kommunalt bestyrede hovedlandeveje og landeveje af kommunalbestyrelsen under direkte tilsyn af ministeren for offentlige arbejder, dog således, at ministerens godkendelse af dispositioner, der i særlig grad foregriber fremtiden (nyanlæg, dispensation fra byggelinier o. lign.) først kan gives, efter at amtsrådet har haft lejlighed til at ytre sig. Dispensationsbeføjelsen vedrørende byggelinier langs landeveje foreslås straks overført til amtsrådene.

Da særreglerne for de hidtil købstadkommunalt bestyrede hovedlandeveje og landeveje efter Amtsrådsforeningens forslag får karakter af tidsbegrænsede overgangsregler, foreslås de samlet i ikrafttrædelsesbestemmelsen til ministerens lovforslag (lovforslagets § 5). Overgangsreglerne må affattes, så de også sikrer, at ministeren i overgangstiden fortsat kan hente bistand i samme omfang som før 1. april 1970 fra kommunale vejbestyrelser til projektering, anlæg og drift af hovedlandeveje, der er anlagt og udbygget som motorveje.

Til Amtsrådsforeningens ændringsforslag nr. 1°.

Begrebet „bykommune“ foreslås fjernet fra lovforslaget (vejbestyrelsesloven) som værende overflødig, hvis særreglerne om de hidtil købstadkommunalt bestyrede hovedlandeveje og landeveje som af Amtsrådsforeningen foreslået samles i ikrafttrædelsesbestemmelsen og begrænses til overgangsregler.

I øvrigt fastholdes den af ministeren foreslåede sprogbred, herunder betegnelserne kommune og amtskommune. Da vejbestyrelsesloven også omfatter bestyrelsen af de offentlige veje i København og Frederiksberg, omfatter ordet „kommune“ og afledninger heraf i nogle af bestemmelserne, f. eks. i visse af vejbestyrelseslovens fællesregler om hovedlandeveje, ud over de i § 2 nævnte kommuner også København og Frederiksberg. Dette får navnlig betydning,